

steriet; men jeg er ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i den Begrundelse, han gav. Det ærede Medlem vil have en Begrænsning i Offentligheden. Jeg er en absolut og begejstret Tilhænger af Offentlighedsprincippet og gør alt, hvad jeg kan, for at opretholde dette Princip. Men det forekommer mig, at vi, som er Tilhængere af Offentlighedsprincippet, paa den anden Side ikke maa være bange for at udsøndre de Udløbere, som man maa indrømme er der. Jeg gør det med saa meget større Tillid, som selv den ivrigste Forkæmper for Offentlighedsprincippet, vi har, Professor Munch-Petersen, har kunnet billige den Bestemmelse, Lovforslaget indeholder. Denne gaar efter min Mening kun ud paa at skaffe Sundhed i Forholdet, idet man siger: Naar Retten har besluttet, at noget skal foregaa for lukkede Døre, saa skal det være for lukkede Døre, og saa kan man ikke finde sig i, at en Mængde Folk, som ikke har noget med Sagen at gøre, bliver inde i Retssalen. Det skal være saaledes, at kun de Folk, som har faaet særlig Tilladelse til at være der, har Adgang. Jeg er ikke i Tvivl om, at det Princip, jeg her gør mig til Talsmand for, Kravet om Klarhed i disse Forhold, er det, der med Tiden vil sejre. Alle Partier vil nødvendigvis gaa over til det, i alt Fald de Partier, der er Tilhængere af Offentlighedsprincippet.

Jeg er, saaledes som Stillingen er, klar over, at den af mig her foreslaaede Bestemmelse ikke bliver gennemført i Aar, men jeg maa bedrøve det ærede Medlem Hr. Pürschel, som tror, det er en Trekant, der her er dannet mod Ministeren, med at sige, at saaledes er det absolut ikke; jeg tror oven i Købet, at indenfor mit Parti, som jo er det mest frisindede Parti paa Rigsdagen, vil nogle stemme for og nogle imod Bestemmelsen. Men næste Aar eller ad Aare vil der igen komme Forslag om en Bestemmelse i denne Retning, og saa haaber jeg, at de to Partier, som i denne Henseende absolut ikke staar paa et tydeligt og klart Standpunkt, nemlig Socialdemokraterne og de Radikale, vil gaa over til at kæmpe ved min Side og hævde med mig, at naar det er besluttet, at det skal være for lukkede Døre, saa skal det være for lukkede Døre. Jeg ser ganske vist, at nogle af de Herrer ryster paa Hovedet, men det er kun et Tidsspørgsmaal, naar De vil gaa over til dette Princip. Det maa være Princippet i al Retspleje, at vi ved, hvordan det er, om det er for aabne Døre, eller det er for lukkede Døre.

Jeg tilraader altsaa at stemme for § 3, men jeg er klar over, at den ikke bliver ved-

taget denne Gang. Vi maa se ved en senere Lejlighed at finde en Formulering, som kan tilfredsstille, saaledes at der kommer Sundhed ind i dette Forhold. Efter min Mening er det absolut ikke et politisk Spørgsmaal, men et rent sagligt, som vi maa kunne stemme om uanset politiske Standpunkter.

Pürschel: Jeg var klar over, at Trekanten ikke vilde smage den højtærede Justitsminister, og jeg beklager, at jeg var nødt til at servere den, og at jeg er nødt til at fastholde den. Indenfor Udvalget er Forholdet nemlig dette, at der staar 3 Partier imod Ministeren, som kun understøttet af eet, og det er nu erfaringsmæssigt den Situation, der i Venstres Presse benævnes Trekanten. Hvorledes Forholdet er her i Salen, er en ganske anden Ting; der haaber jeg i Sagens Interesse, at den højtærede Justitsminister ikke vil være i den beklagelige Situation at staa overfor en Trekant. — Jeg skal ikke forsøge at optage en Debat med den højtærede Justitsminister om, hvilket Parti der er det mest frisindede. Af Hensyn til den fremskredne Tid tror jeg ikke, det lader sig gøre, og der er jo heller ikke stillet noget Ændringsforslag, som direkte vedrører dette Spørgsmaal.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal overfor det ærede Medlem kun sige, at jeg forstaar ham ikke ganske. Det ærede Medlem taler om en Trekant, men en Trekant som ikke skal gøre sig gældende her i Salen. Den Slags Trekanter kender jeg ikke; jeg kender kun de Trekanter, der kommer frem ved Afstemningerne her i Salen, og der haaber jeg, det ærede Medlem om et Øjeblik skal blive desavoueret.

Pürschel: Jeg takker den højtærede Justitsminister for de interessante Oplysninger om hans Opfattelse af Begrebet Trekant, han lige har fremsat.

Ordføreren (Kirk): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Trekanten. Jeg kan sige, at denne Sag antagelig vil faa den Udgang, at den højtærede Justitsminister, næste Gang han forelægger Forslag til Ændringer i Retsplejeloven, vil give § 3 en noget anden Formulering og navnlig en bedre Begrundelse, end den har, og jeg skal for mit Vedkommende, forudsat at Flertallets Ændringsforslag i Dag faar Flertal her i Tinget, gerne gøre mit bedste til at overveje, om der ikke kunde tænkes en Løsning, som vilde kunne tilfredsstille